

[1989 மே 12]

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி]

இதில் ஏதேனும் சிக்கல் இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுவார்கள் என்று சொன்னால், அது குறித்து முறையான விண்ணப்பம் கொடுத்தால், அதைப்பற்றிப் பேசி அவைகளை முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்பதை அறிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஆய்வக அலுவலர் சனின் தகுதிப்படி மறுபடியும் நான்காவது சம்பளக் குழு பரிந்துரைத்த அடிப்படையிலும், வாரியத்தின் ஆய்வை மற்றுப் சார்பு அலுவலர்களுக்கு 10-6-85 முதல் சரியாக வழங்க அரசுக்கு வாரியம் பரிந்துரைக்குமா? அவ்வாறு சரி செய்த ஒப்புதல் 5 ஆவது சம்பளக் குழு முடிவுடன் இணைக்கப்படுமா என்பதோடு இந்தத் தவறு செய்த உயர் அதிகாரிகள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தவறு என்று குறிப்பிடமுடியாது. 1-10-86-ல் அவர்களுடைய கோரிக்கையை வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்தக் கோரிக்கையின் அடிப்படையிலே சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பிரச்சினை வரும் என்று சொன்னால், அதுகுறித்து பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலமாக தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை மட்டும் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்

பொது நிறுவனங்கள் குழு

திரு. கா. சிவசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் சார்பாக குழுவின் 7-ஆவது அறிக்கை முதல் 14-ஆவது அறிக்கை வரை பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

7. அரசினர் தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) மண்டல் குழு அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென மத்திய அரசைக் கோருதல்:

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றத்தில் நான் பொழிகிறேன்:

[1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

“இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 340 ஆம் விதியில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 15 (4), 16 (4) பிரிவுகளின்கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள இட ஒதுக்கீட்டினையும், சிறப்பு விதிகளையும் சமூக நிலையிலும், சல்லியிலும் பின்தங்கியுள்ள பிரிவினர் முன்னேற்றத்திற்காகச் செயல்படுத்துவதில் மத்திய அரசு பெரும் பங்கு வகிக்க வேண்டுமெனவும், காலஞ்சென்ற திரு. B. P. மண்டல் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட 1980 ஆம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளித்து சமூக நீதியை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு ஆக்கப்பூர்வமாக விரைந்து செயல்படவேண்டுமெனவும் இந்தச் சட்டப் பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.”

இந்தத் தீர்மானத்தை அவையின் முன்பு வைக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கிய பிறகு தீர்மானம் நிறைவேற்றேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை விளக்கமாக வைக்க இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் மார்க்கிஸ்ட் சட்டியின் சார்பில் நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தீர்மானம்தான். மத்திய அரசு, மண்டல் குழுவின் முடிவு வந்ததற்குப் பிறகு, அதை அமல் படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகளையும், பரிசீலனைகளையும் நடத்தி, சரியான முடிவெடுத்து, காரியங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காத குறைபாடுகள் உள்ளதென்பது தெளிவு. இன்று பிற்பட்ட மக்கள், தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகவும், ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகவும், தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டி தீவிரமான பொருளாதார மாற்றம் கோரியும் அந்த மக்கள் நாடு முழுவதிலும் போராடும் நிலைமைகளை நாம் பார்க்கிறோம், நாம் சொல்லக்கூடிய இந்த ஒதுக்கீடுகள், இன்று அவர்கள் எந்த அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அதிலிருந்து அவர்களைக் கைதுக்கி விடுவதற்கும், அவர்களை மேல் மட்டத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும் எடுக்கும்படியான சில குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வு, உண்மையாசீவை எங்கள் சட்டியின் சார்பில் நாங்களும் நடத்தி, அதைப் பற்றி தீவிரமாகப் பரிசீலனை, ஆலோசனை நடத்தி, பல நடவடிக்கைகளை அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக எடுத்து வரக்கூடியவர்கள் நாங்கள், எங்களுடைய கருத்து, நபமுடைய நாட்டில் ஒரு அடிப்படையான நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்படாத சாலம் வரையில் இந்த அடிமட்டத்தில் கிடக்கின்ற பிற்பட்ட

[திரு. சே. ரமணி]

[1989 மே 12]

மக்களும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் சரி பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடையாமல், அவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்து மற்றும் வேறு விதமான குறைகளை முற்றாகத் துடைப்பதென்பது சாத்தியமல்ல, அதற்கான போராட்டத்தின் முக்கியமான அம்சமாக இதைக் கொள்ள வேண்டும், அந்த முறையில் இன்றைக்கு அந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக என்னென்ன வழிமுறைகள் அரசியல் சட்டத்தின் சார்பில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தில் 10 வருடங்களுக்கு ஒரு தரம் செய்யப்பட்டுள்ள ஒதுக்கீட்டிற்கான தீர்மானத்தை புதுப்பித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம். சுதந்திரம் கிடைத்து 41 வருடங்களுக்குப் பிறகும் இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எந்த அளவுக்கு கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்து எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது. மற்ற பகுதியினருக்குச் சமமாக பொருளாதாரத்துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், மற்றத் துறைகளிலும் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் எந்த அளவுக்கு நடைபெற்றுள்ளது என்று முழு ஆய்வு இன்றைக்கு நடத்திப் பார்த்தால், உண்மை தெரியும். இன்றைக்கு ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள், செல்வம், சக்தி படைத்தவர்க்கத்தினரின் சுரண்டலுக்குக் கீழ் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்களைத் தூக்கிவிட வேண்டுமென்று பலவிதமான முயற்சிகளைச் செய்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் விசேஷமாக பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கும் ஒரு சமாதானம் ஏற்பட வேண்டும், அது இல்லாவிட்டால் பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய போராட்டங்கள் கிளம்பி விடும் போக்குகள் வளரும், அது அந்தச் சமுதாயத்திற்கு எந்த விதத்திலும் நல்லதல்ல, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அது வழி வகுக்காது. இந்த ஒதுக்கீட்டைச் செய்து அவர்களைக் தூக்கிவிட்டு மற்ற சமூக வளர்ச்சிப் போக்கிலே அவர்கள் பூரணமாகப் பங்கெடுத்து முன்னேறிட ஒரு நடவடிக்கையாக இதை எடுத்து, தகராறான மோசமான நிலைமைகள் கிளம்பாமல் இருக்க என்னென்ன முன்னெச்சரிக்கையோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அவை எல்லாம் சனக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல், இன்றைக்கும் போராட்டங்கள் நடத்துவதற்கு—அதுவும் வேதனையோடு சொல்ல வேண்டிய விஷயம்—வன்னியர் சமுதாயம் போன் சமுதாயத்தினர், அவர்களுக்கு 20 சதவீத ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்படி, அதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற சாலத்திலே, ஒரு கோடி பேருள்ள அவர்களுக்கு என்ன ஒதுக்கப்பட்டது, அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு என்ன ஒதுக்கப்பட்டது என்பதைக்கூட பகிரங்கமாக இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1989 மே 12]

[திரு. கே. ரமணி]

இவ்வளவு சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட, பலாத்கார முறைகளைக் கைவிடாமல், திரும்பவும் பலாத்காரப் போராட்டங்களை நடத்துவோம் என்று அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற சமுதாய மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று, பிற்பட்ட சமுதாய மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக சமாதானமான சூழ்நிலையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக, அதற்கு ஆதரவான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக இதற்கெல்லாம் மாறுபட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டு வருவதை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பலாத்காரமான சூழ்நிலை இல்லாமல் சமாதானமான முறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற வேண்டும் வாழ வேண்டும், சமுதாய அந்தஸ்தில் அவர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த நிலைமையிலிருந்து முன்னேற வேண்டும்—எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எல்லா மக்கள் மத்தியிலும் ஒரு நல்ல இணக்கமான ஒத்துழைப்பும், ஒருமைப்பாடும் எரிச்சல் இல்லாத வாழ்க்கையும் உருவாக வேண்டும் என்றுதான் நாம் விரும்புகிறோம்.

இப்படி ஒரு மன எரிச்சலில்லாத வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கான எண்ணங்கள் உருவானால்தான் நாம் விரும்புகிற அடிப்படையான மாற்றங்கள் ஏற்பட முடியும். அதாவது விவசாயத் துறையில் ஏற்பட வேண்டிய—நிலச்சீர்திருத்தத் துறையில் ஏற்பட வேண்டிய—மிக முக்கியமான சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரும்படி கிராமத்தில் உள்ள மக்களை ஏழை எளிய மக்களைத் திரட்ட முடியும். அப்படிப்பட்ட மக்களின் கையிலே ஒரு துண்டு நிலம் கிடைத்தால் இந்த வேலைப் பிரச்சினையோ மற்ற பிரச்சினையோ அவர்களுக்கு பெரிய பிரச்சினையாக முன்னே நிற்பதற்கு பதிலாக அவர்களும் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து ஒட்டு மொத்த சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு சக்தியாகச் செயல்படுவார்கள்.

எங்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவம் இங்கே அரசாங்கத்தை நடத்துகிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். மேற்கு வங்கத்தில் 12 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை நாங்கள் நிலமற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்திருக்கிறோம். புதிய சட்டங்களை உருவாக்கியல்ல. ஏற்கெனவே சாங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் என்ன நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ அந்த சட்டத்தின் எல்லைக்குள் நின்று, அந்தச் சட்டத்தின் பேரால் நிலச் சுவாஸ்தாரர்களும், மிட்டா மிராசுகளும், பாளையக்காரர்களும், பட்டயக்காரர்களும் நிலவுடைமையாளர்களும் பதுக்கி வைத்திருந்த நிலங்களை—பிளாமியாக வைத்துக் கொண்டிருந்த நிலங்களை எல்லாம்—முழுவதுமாகக் கைப்பற்று வதற்கு மிகவும் பின் தங்கிக் கிடக்கிற மற்றும் தாழ்த்தப்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 மே 12]

பட்ட மக்களுக்கு தைரியம் கொடுத்து அவர்களுடைய சொந்த இயக்கங்களை வளர்த்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து பிரம்மாண்டமான சக்தியை வளர்த்து அதன் மூலமாக அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக—பினாமியாக இருக்கிற நிலங்களில் அவர்களே இறங்கி விவசாயம் செய்யத் தொடங்கியபோது—அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தின் உரிமையை மாற்றிக் கொடுக்கக்கூடாது என்று அந்த நிலச்சுவான்தாரர்கள் எதிர்த்தபோது—அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தில் என்ன பாத்தியைத் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பை நிலச்சுவான்தாரர்களே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்ட காலத்தில் அவர்களாலே செய்ய முடியவில்லை. இப்படி அவர்கள் பினாமியாக வைத்திருந்ததையெல்லாம் வெளியே கொண்டு வந்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த நில உடமையாளர்களின் கணக்கைத் தயார் செய்து நிலம் உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவுபேர் அங்கே உள்ள விவசாயக் கூலிகள் எவ்வளவு பேர், நில உடமையில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்ன என்பது போன்ற கணக்கு வழக்குகளையெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களே தயார் செய்வதற்கான திட்டத்தை அரசு செய்தது. உடமையான எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் நிலச்சுவான்தாரர்கள் அடியாடிகளைத் திரட்டி, பலாத்காரமாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் முதற்கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது நடத்தியபோது, அதை எதிர்த்து அனைத்து தரப்பு மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் திரட்டி அந்த நிலத்தைக் கொடுத்தோம். அப்படிச் சொடுத்ததன் மூலமாக பல லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு அந்த நிலம் கிடைத்தது. ஒதுக்கீடு என்று இத்தகைய முறைகளை அங்கே நாங்கள் சையாளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக பொருளாதார அடிப்படையில் அங்கே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதற்குமேலேகூட அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட அடிப்படையான மாற்றத்தை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். அதற்கு மக்கள் அத்தனை பேரையும் ஒன்று திரட்டி அவர்கள் ஒத்துழைப்போடு செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மன எரிச்சலை மாற்றி சமுதாயத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பின்தங்கிய நிலையை மாற்றி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மன எரிச்சலை மாற்றி, சமுதாயத்தில் ஒரு சமூகமான சூழ்நிலையை உண்டாக்கிட ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்கிட நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை வெற்றிபெற வேண்டுமானால் மத்திய அரசும் அதற்கு தகுந்த ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தர வேண்டும்.

1989 மே 12]

(திரு. கோ. ரமணி)

மத்திய அரசு 18 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்வதைப் பற்றித்தான் சவலைப்படுகிறது. மற்றவற்றைப்பற்றி அவர் சளுக்குக் சவலை இல்லை.

(முற்பகல் 10-00)

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு மறு மொழி சொல்கின்ற காலத்தில் அந்த விஷயத்தைக்கூட விளக்கினால் நல்லது. ஏனென்றால் மத்திய சர்க்கார் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்னென்ன சாரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஒதுக்கீட்டை அவர்கள் தாங்களாகவே செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்தார்கள், மாநிலங்கள் செய்வதை ஆதரவு அளித்து முன்னேற்றுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்து இருக்கிறது? அப்படிப்பட்ட எந்த உதவியும் இல்லாவிட்டால் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்ற பெயர் மட்டும் சொல்லுவதனால் பிரயோஜனப்படாது. அதனுடைய நோக்கம் வேறான இடத்திற்குப் போய்ச் சேரும். உண்மையான நோக்கம் மாநிலங்களில் இருக்கும் படியான அரசாங்கங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மக்களை ஒன்று திரட்டி—(மணி அடிக்கப்பெற்றது.) முடித்துவிடுகிறேன்—முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு மோதல் இல்லாமல், பலாத்காரம் இல்லாமல் சில சமரசமான முறைகளில் அதற்கு வேண்டிய ஒதுக்கீடுகளையும், சாரியங்களையும் செய்யும் காலத்தில் அதற்கு உறுதுணையாக நின்று அவர்கள் செயல்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட செயல்பாட்டை மத்திய சர்க்கார் இது வரைக்கும் செய்யவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய சருத்து. இன்றைக்கு நாம் இந்த அவையின் மூலமாக இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, அனுப்பி, ஆதன் பேரிலாவது மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அடிமட்ட மக்களுடைய ஒற்றுமை, முரண்பாடற்ற முறையில் சமூக முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் பாடுபடுவதுமான இந்த நிலைமைகள் வளர்க்கப்பட்டால் தான் இதற்கு உறுதி முடிவு நாம் காண முடியும் என்பதையும் நான் கூறி உதந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட் பற்றி அவர்கள் இன்றையதினம் ஒரு குறிப்பை இங்கே சொல்லி இருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு கமிஷன் என்று போட்டு, அறிக்கைகள் தயாரித்து, அந்த அறிக்கைகளையாவையில் வைத்து முறைப்படி அந்தந்த மாநிலத்திற்கோ அல்லது பாராளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற அலுவலகங்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 12]

களுக்கு அனுப்பி அதை நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கின்றதை நாம் பார்க்கின்றோம். மண்டல் கமிஷனுக்கு முன்னாலே கூட கே.கே.படால்கர் கமிஷனின் ரிப்போர்ட் வந்தது. அதையும் கிடப்பில் போட்டு விட்டார்கள். இந்த மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டும் சடந்த 9 ஆண்டுகளாக அப்படியே கிடக்கின்றது. அதை இன்றைய தினம் நாம் உணர்ந்து அதை விரைவாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலே அதற்கு ஒரு உருவம் சொடுக்க வேண்டும்; ஆங்காங்கே அலுவலகங்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பி அதை முறைப்படி செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்று நான் கருதுகின்றேன். குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பல வளர்ச்சிகள் நடட்டிலே ஏற்பட்டு இருந்தும் கூட குறிப்பாக அடிமட்டத்தில் இருக்கின்ற மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் ஆகியோருக்கு வளர்ச்சியின் பயன் போய்ச் சேரவில்லை என்று பார்க்கின்ற போது அதற்கு எத்தான் இந்தக் கமிட்டிகளை எல்லாம் நியமித்தார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மத்திய அரசாங்கத்தாலே உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலே இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்ற அளவுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அதிலே சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றார்களா? அதிகார அளவிலே, அலுவல் அளவிலே எத்தனை பேர் இருக்கின்றார்கள் என்று பார்க்கும் போது மிகவுக்குறைவான அளவில்—ஒன்றும் இல்லை—என்று இருக்கும்போது, அப்படிச் செய்வது இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை. பொதுத் துறையில் அவர்களுக்கு உரிய பங்கு கிடைக்கவில்லை. பொதுமான அளவு பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கான வழிவகை காண முடியவில்லை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. கமிட்டி அமைக்கப்பட்டபோது அதற்கு உரிய அளவிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் என்று வைத்து ஆரம்பத்திலே அது சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று கூறி அதை ஷெட்டியூல் கேஸ்ட், ஷெட்டியூல் டிரைப் என்ற அளவிலே பிரித்து இருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலே 18 சதவீதம் என்று இருந்ததை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 15 சதவீதம் என்றும், மீதம் உள்ளவர்களுக்கு ஷெட்டியூல் டிரைப் ஆகியவர்களுக்கு 3 சதவீதம் என்றும் பிரித்து இருப்பது போல இன்றையதினம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்ப்புக்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் பொதுமான அளவுக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. யாரோ ஒரு தனிப்பட்ட ஒருவருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, ஒரு சிலருக்கே அது போய்க் கொண்டு இருப்பதனாலே அதை உணர்ந்துதான் இன்றையதினம் மண்டல் கமிஷன் அமைத்து அந்த ரிப்போர்ட் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

1989 மே 12]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

எந்தக் காரணத்தினாலோ அது இன்றையதினம் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. ஏதோ தேர்தல் வருகின்றபொழுது ஒரு சமுதாயத்தில் இருக்கின்றவர்களை அல்லது அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை, பின் தங்கிய மக்களை, உயர்த்துவதாக இருக்கின்றோம்; ஏதோ கமிட்டி அமைத்திருக்கின்றோம் என்று சொல்லுகின்ற அளவிலே கமிட்டியை அமைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு வருகின்ற அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? ஒரு அரசாங்கம் உற்சாகத்தோடு—அதாவது ஜனதா அரசாங்கம் இருந்தபொழுது—இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. ஜனதா அரசாங்கம் போய் விட்ட பிறகு அடுத்து புதிய அரசாங்கம் வந்தது. அந்தப் புதிய அரசாங்கம் இதில் அக்கறை காட்டாத காரணத்தினாலே இன்றையதினம் அதை அப்படியே கிடப்பிலே போட்டு விட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் வேளித் தோற்றத்திற்கு, விளம்பரத்திற்காகப் பல காரியங்களைச் சொல்லி வருகிறது. சொன்னாலும், நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, இது போன்ற அவர்களுடைய சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்னுக்கு வரவில்லை. அப்படி முன்னுக்கு வராத காரணத்தால்தான், பின் தங்கிய மக்கள் ஒருவிதமான பலனும் இல்லாமல், நன்மையும் அடையாமல் இன்றையதினம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலே இருப்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள், தான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, இந்த பின்தங்கிய மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலேதான் இன்றைய தினம் 20 சதவீதம் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று, அந்த 50 சதவீதத்திலிருந்து 30-ஐ ஒரு பக்கமாகவும், 20-ஐ ஒரு பக்கமாகவும் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்னும்கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னதுபோல, போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது போதவில்லை, பிரித்தது சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், “நீங்கள் பொறுத்திருந்து பாருங்கள். இந்த ஆண்டு ஜூலை வரையில் பொறுத்திருங்கள்; அதிலே கஷ்டம் இருக்குமென்று சொன்னால், அதிலே சிரமம் இருக்குமென்று சொன்னால், அதை மாற்றியமைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன்” என்று இந்த மன்றத்திலே உறுதியளித்திருக்கின்றார்கள்.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1989 மே 12]

என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, இன்றையதினம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, குறிப்பாக இந்தவொரு பிரச்சினையைத் தீர்வுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சியெடுக்கவேண்டும். தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினை வளர்வதற்கு அவர்கள் இடமளிக்கக்கூடாது என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் எங்களுக்குத் தனியாக ஒரு ஒதுக்கீடு தரவேண்டும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பட்டியலிலே இருக்கின்றவர்களைத் தனியாகச் சேர்த்து அவர்களுக்கு என்று ஒரு ஒதுக்கீடு சொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலாமச்சரவர்கள் ஏதோ வொரு சணக்கை வைத்து. அந்தச் சணக்கின் பிரகாரம், நீங்கள் கேட்டபோது சேர்த்து இவ்வாறு அளித்திருக்கின்றேன் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

நான் சொல்வதெல்லாம் நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே முக்கியமாக இந்த 50 சதவிகிதத்திலிருந்து பிரித்தபோது 30 சதவிகிதம் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அது போய்ச்சேராமல் 20 சதவிகிதம் பேசவேண்டியவர்களுக்கு 30 சதவிகிதமும், 30 சதவிகிதம் பேசவேண்டியவர்களுக்கு 20 சதவிகிதமும் ஆக மாறியிருக்கின்ற நிலையிருக்கின்றதை கொஞ்சம் தயவு செய்து மாற்றி மீசவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பட்டியலுக்கு 30 சதவிகிதம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மண்டல் சமிஷனிலே இருக்கின்ற சிபாரிசுகளை நாம் எந்த அளவிற்கு நம்முடைய தமிழகத்திலே, நம்முடைய மாநிலத்திலே பின்பற்றி நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

அதோடு, பாராளுமன்றத்திலும், மத்திய அரசாங்கத்திலும் அதனுடைய சிபாரிசுகளை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் நாம் வற்புறுத்தவேண்டும். அப்படி வற்புறுத்துகின்றபொழுது இன்றையதினம் பொதுத் துறையிலே பல ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களைச் செலவிடும் பல பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில்கூட இருக்கின்றன, எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கின்றன. ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அந்தப்பொதுத் துறைநிறுவனங்களிலே மண்டல் சமிஷன் ரிப்போர்ட்டைச் சிபாரிசு செய்கின்ற பொழுது பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அந்த அளவிற்கு காத்திராமல்

1989 மே 12] [திரு. கோ. பூவராகன்]

நம்முடைய மாநிலத்திலே மத்திய அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழிலாளாலும் சரி நம்முடைய மாநிலம் நடத்துகின்ற ஜாயின்ட் செக்டார் அகாவது பொது நிறுவனமும் தனியார் துறையும் நாமும் இணைந்து நடத்துகின்ற அந்த ஜாயின்ட் செக்டாரில்கூட இந்த ஒதுக்கீடு முறை சரியாக அனுசரிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்வேன்.

பொதுவாக இந்த ஜாயின்ட் செக்டாரிலே வேலையிலே சேர்க்கின்றபொழுது நாம் முழுக்க முழுக்க நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய பணத்தை, பொதுமக்களுடைய பணத்தை நாட்டினுடைய பணத்தை, அதற்கு எடுத்துக் கொள்கின்றபொழுது எத்தனைபேர் இந்த சதவிகிதக் கணக்கிலே பார்த்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மீசுஷ் பின் தங்கிய மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று நீங்கள் கணக்கிலே சொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒவ்வொரு ஜாயின்ட் செக்டாரிலேயும் பார்க்கின்ற பொழுது, அரசாங்கத்திற்குக் குறித்த அளவிலே, அரசாங்கத்தின் சார்பாக நியமிக்கின்ற டைரக்டர்களைப் பொறுத்த அளவிலே துது போன்ற மீசுஷ் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை நியமிக்க முடியுமா, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை நியமிக்க முடியுமா என்றும் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க முழுமனதோடு ஆதரித்து, இதை விரைவிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி, அவர்கள் இதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒருநிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்திலே இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் நம்முடைய சட்டமன்ற வரலாற்றிலே ஒரு பொன்னேடு என்பதை முதலில் மகிழ்ச்சியோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாரணம் ஆட்சியினை மேற்சொண்ட இந்த குறுகிய மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக புயல் வேசத்தில் என்று சொன்னால்கூட அதன் வேகம் குறைவாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். மின்னல் வேசத்தில் இன்றைக்கு பல்வேறு சாதனைகளை, திட்டங்களையெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபக் மக்களுக்காக ஆற்றிக்கொண்டிருப்பதை இந்த நாடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதே.

[திரு. இரா. மோகன்]

[1989 மே 12]

கிறது. சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரின் கடைசி நாளான இன்றைக்கு மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே இங்கே முன் மொழிந்து, இந்த அவை ஒட்டு மொத்தமாக அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே முழு மனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மண்டல் குழுவின் தலைவராக திரு. B. P. மண்டல் அவர்களையும், குழுவின் உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் ஆர். ஆர். போலே, திவான் மோகன்லால், எஸ். ஆர். நாயக், கே. சுப்பிரமணியம், எஸ். சிங், ஆகிய ஐவரையும் கொண்டு ஜனதா ஆட்சிக் காலத்தில் 20-12-1978 ஆம் தேதியன்று குழு அமைக்கப்பட்டு 21-3-1979 ஆம் தேதியன்று அந்த மண்டல் குழு தன்னுடைய பணியைத் துவங்கியது, 12-12-1980 ஆம் தேதியன்று தன்னுடைய பணியை குழு முடித்தது. ஏறக்குறைய 1 3/4 வருடம் நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து ஏராளமான அறிஞர்களை எல்லாம் பேட்டி கண்டு, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, சமுதாய சேரிருத்தவாதிகளை நேரிலே கண்டு மண்டல் குழு இறுதியாக தன்னுடைய அறிக்கையை 1980 ஆம் ஆண்டின் இறுதியிலே சமர்ப்பித்தது. 1980 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து 1985 ஆம் ஆண்டு வரையில் பாராளுமன்றத்திலே கழக உறுப்பினராக பணியாற்றுகிற வாய்ப்பைப் பெற்ற காரணத்தால் நான் ஒரு கருத்தை இங்கே வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசிற்கு மண்டல் குழு அறிக்கையை அளித்தாலும் கூட அந்த அறிக்கையை வெளியிடுவதற்கு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சி வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்து மண்டல் குழு அறிக்கையை வெளியிடாமலே இருந்தது. அந்த அறிக்கையை வெளியிட வேண்டும் என்பதற்காக பாராளுமன்றத்திலே ஏராளமான முறை கோரிக்கைகள் எதிர்க்கட்சிகளால் விடப்பட்டன. நாடு முழுவதும் பல்வேறு அமைப்புகளால், கட்சிகளால் பல முறை போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. அதற்குப் பின்னாலேதான் அந்த மண்டல் குழுவின் அறிக்கையை பாராளுமன்றத்திலே வெளியிட்டு அன்றைக்கு அமைச்சராக இருந்த பி. சி. சேத்தி அவர்கள் அன்றைக்கு பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் எல்லாம் பாராளுமன்றத்திலே அளித்த உறுதி மொழி என்னவென்றால் இந்த அறிக்கையை இந்த அரசாங்கம் விரைவிலே அமல்படுத்தும், அதை நிறைவேற்றும், அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும், பரிசீலிக்கும் என்பதாகும்.

1989 மே 12] [திரு. இரா. மோகன்]

இன்றைக்கு வருடம் என்ன? 1989 ஆம் ஆண்டிலே நாம் நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பாராளுமன்றத்திலே தந்த உறுதிமொழியின்படி, மக்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதியின்படி மத்திய அரசு மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துவதற்கு முன்வந்ததா என்றால் துவரையில் முன்வரவில்லை. இந்த மண்டல் கமிஷன் ஏதோ பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை மட்டும்தான் கவனித்தது என்று யாரும் கருதக்கூடாது. இந்த மண்டல் குழு மிகத் தெளிவாக மற்றொன்றையும் தன்னுடைய பரிந்துரைகளில் குறிப்பிட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று இருக்கிற 18 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிலே நிரம்ப ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னாலே மண்டல் அவர்கள் சொன்ன கருத்து என்னவென்றால் அதை முழுவதுமாக மத்திய அரசு அமல் படுத்தவில்லை. சாதாரணமாக இருக்கிற பணிகளில், வேலைகளில் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீத வேலை வாய்ப்பைத் தருகிற அந்த அரசு நிறுவனங்கள் உயர் பதவிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீத வேலை வாய்ப்பைத் தருகிறதா என்று பார்த்தால் அந்த 18 சதவீத பணியிடங்கள் முழுவதுமாக நிரப்பப்படுவதில்லை. ஆகவே, இத்தனையையும் ஆராய்ந்ததற்குப் பின்னால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றிய மிகப் பேரிய ஆராய்ச்சியை நாட்டிலே இருக்கிற 407 மாவட்டங்களில் 405 மாவட்டங்களுக்கு மண்டல் கமிஷன், மண்டல் அவர்கள் நேரிடையாகச் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து, அவர்களையெல்லாம் விசாரித்து, அதற்குப் பின்னால் அவர் தந்த பரிந்துரைகளில் குறிப்பிடுகிறார். 52 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தியாவிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆகவே, 52 சதவீத வேலை வாய்ப்புகள் மத்திய அரசாங்கத்திலே, கல்வி நிறுவனங்களிலே அவர்களுக்கு 52 சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும்கூட, மண்டல் கமிஷன், மண்டல் அவர்கள் பரிந்துரை செய்தது, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு என்று 27 சதவீதமாவது ஒதுக்கப்படவேண்டும். ஆனால் நியாயமாக, ஆராய்ச்சியிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் இறுதியிலே, 52 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆனாலும் 18 சதவீதத்தை எப்போதும் போல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்குங்கள். 27 சதவீதத்தை யாவது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கல்வி நிறுவனங்களிலே, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வேலை வாய்ப்புகளில், அது போன்று மத்திய அரசினுடைய மானிய உதவிகளைப் பெறுகிற பொது நிறுவனங்களிலே, இவைகளிலே எல்லாம் அந்த வேலை வாய்ப்பு 27 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். இது மண்டல் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கோடுத்திருக்கிற

அந்தப் பரிந்துரைகளாகும். ஆனால் இந்தப் பரிந்துரைகள் இதுவரை மத்திய அரசாங்கத்தாலே செயல்படுத்தப்பட்டதா என்று பார்த்தால், வீணாக காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இன்னும் இது செயல்படுத்தப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. கல்வியிலேயும், சமுதாயத் துறையிலேயும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை வரையறுக்கும் அடிப்படையை நிர்ணயிப்பது இந்த மண்டல் குழுவின்னுடைய நோக்கமாகக் கொடுத்தது. 'Not scientifically, but educationally and socially backward' அதிலே இருக்கக் கூடிய பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை வரையறுத்து நிர்ணயிப்பது, அதற்கு அடுத்து மேற்கொள்ள வேகையிலே அடையாளம் கண்டு கொள்ளப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் மேம்பாட்டிற்கான வழி முறைகளை பரிந்துரை செய்வது; பொதுத் துறைகளிலேயும்; மத்திய மாநில அரசுகளின் பதவிவளிலேயும், போதுமான பங்கிட்டு பெறாத பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் வேலை வாய்ப்புகளை, இட ஒதுக்கீட்டின் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்தல்; இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்ததற்குப் பின்னாலேதான் மண்டல் குழு, தன்னுடைய பரிந்துரைகளாக 52 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டை முயற்சியாக செயல்படுத்த சட்டச் சிக்கல் இருக்கிற காரணத்தால், 52 சதவீதம் தரவேண்டி இருந்தாலும் 27 சதவீதத்தை மட்டும் 'பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு பரிந்துரைக்கப்படுகிறது' என்று சொன்னது. விதிமுறைகளைத் திருத்தி மத்திய மாநில அரசுப் பதவிகள், பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் உள்ள பதவிகள், அரசு உதவி பெறும் தனியார் துறைப் பதவிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள் அனைத்திலும் இட ஒதுக்கீட்டினை அமுல்படுத்த வேண்டும். ஒப்பன் காம்ப்டிசன், திறந்த போட்டியில் தகுதி அடிப்படையில் தேர்வு பெறும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கையை ஆட ஒதுக்கீட்டில் சரி செய்யாது இருத்தல்; ஏற்கெனவே பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவீதத்திற்கு மேல் மாநிலங்களில், இட ஒதுக்கீடு அமுலில் இருப்பதை இப்பரிந்துரை பாதிக்காது இருத்தல்; ஆக மிகப் பெரிய ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னால், மிகத் தெளிவான வரையறையினைத் தந்திருக்கிற இந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை இன்னும் மத்திய அரசு செயல்படுத்தாது இருப்பது ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கிறது.

அதிலும் மிக முக்கியமாக மண்டல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது, தற்போது உபரி நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட, மலைவாழ் மக்களுக்கு வழங்குவதைப்போல், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இந்த உபரி நிலங்களை எல்லாம் வழங்கி, அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைக் கை தூக்கிவிட வேண்டும், நிலச் சீர்திருத்தத்தை மிகத் தீவிரமாக அமுல்படுத்தி இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலமாகத்தான்

1989 மே 12]

[திரு. இரா. மோகன்]

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும், அதற்கு மாநில அரசுகள், நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும், இப்படிப்பட்ட நல்ல பல பரிந்துரைகளை, மாநிலங்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், நாடு முழுவதற்கும் தேவையான பரிந்துரைகளை மண்டல் அவர்கள், தன்னுடைய பரிந்துரைகளிலே மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள், அதை அமல்படுத்தாமல் கால தாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசை வலியுறுத்துவதற்காக இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பின்னாலேயாவது, மத்திய அரசு விரைந்து செயல்பட்டு, மண்டல் கம்ஷனுடைய பரிந்துரைகளை எல்லாம் உடனடியாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. கே. அர்ஜுனன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மண்டல் அவர்களுடைய அறிக்கையினை மத்திய அரசு ஏற்று நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று முன்மொழிந்திருப்பதை நானும் வழி மொழிந்து அதை முழு மனதோடு இந்த அவை மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி தேவையான நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு உண்டான காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தப் பிரச்சினையை தொடர்ந்து ஆண்டாண்டுக் காலமாக பேசி எல்லா மாமன்றங்களிலேயும் பேசி இன்றைக்கு முடிவே இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை என்ன எடுக்க இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தற்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது, இங்கே மிக மிக பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்த பிரச்சினையைப் பற்றி பேசுகிறபோது இதில் ஈடுபடுகிற தன்மையைப் பற்றி பேசுகிறார்களே ஒழிய அதில் உள்ள உள்ளார்ந்த அர்த்தங்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு யாரும் முன் வருவதில்லை. ஆனால் வன்னியர் சமுதாயத்தை ஏதோ போராடுபவர்களாகவும், வன்முறையாளர்கள் போலவும் மக்கள் மனதிலே ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிற வகையில் பேசப்படுகிறதே ஒழிய அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை என்ன என்பதை யாரும் விரிவாகப் பேசுவதற்கு முன் வருவதில்லை.

[திரு. கே. அர்ஜுனன்]

[1989 மே 12]

இதிலே வன்னியர் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் கர்நாடக பேட்டர்னில் தங்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு போராட்டங்கள் நடத்தி பல உயிர்களையெல்லாம் தியாகம் செய்த பிறகு, அவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே ஜாதி வாரியாக சணக்கேடுப்பு எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் போட்ட கமிஷனை இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் கலைத்து விட்டது. அதிலே ஜாதி வாரியாக ஒவ்வொரு ஜாதியினரும் சொல்கிற கணக்கைப் பார்க்கும்போது 10 கோடியிலிருந்து 15 கோடி வரை தமிழக மக்கள் எண்ணிக்கையில் வருகிறார்கள். அந்த கணக்கு எடுப்பு எடுத்துப் பார்த்தால்தானே எந்த ஜாதிக்கு எத்தனை ஜனத்தொகை என்பது தெரியும். அதைக் கலைத்து விட்டு, திரு. ராமதாஸ் அவர்களையும்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்கு கணக்கு எடுக்கிற ஒரு கமிஷனே கூடாது என்பது வன்னியர் சங்கத் தலைவருடைய கோரிக்கை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரியுமோ தெரியாதோ என்று புரியவில்லை.

திரு. கே. அர்ஜுனன் : ஆனால் இப்போது 10 கோடியிலிருந்து 15 கோடி ஜனத்தொகையை ஒவ்வொரு ஜாதியும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எனக்குத் தெரிந்து என் அறிவுக்கு எட்டுகிற வகையில் அதிலே கணக்கு எடுப்பு எடுத்தால்தானே தெரியும். வன்னியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற சாரணத்தால் அவர்களுக்காக வாதிடுவதாக தயவு செய்து மற்ற உறுப்பினர்கள் கருதிக் கொள்ளக்கூடாது. நியாயத்தின் அடிப்படையில் நான் அதைக் கூறுகிறேன். கணக்கு எடுப்பு எடுக்கிறபோதுதானே பிரச்சினை திரும்பும். எந்தெந்த சமுதாயத்திற்கு எத்தனை....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்திலே அ. தி. மு. க. ஆட்சியிலே அமைச்சப் பட்ட அம்பாசங்கர் கமிஷன் அறிக்கை, சணக்கு எடுத்த அறிக்கைதான். அந்த அறிக்கை மேசையின் மேலே இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டுப் பேசுவது நல்லது.

திரு. கே. அர்ஜுனன் : அம்பாசங்கர் அவர்களுடைய கணக்கு எடுப்பு தோராயமானதுதான். அவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று எடுத்த சணக்கேடுப்பு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதனை அடுத்து கர்நாடக பேட்டர்னில் அந்த அரசு மேற்கொள்ளும் அந்த பேட்டர்னைக் கையாளுவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில் எஸ். சி., எஸ். டி. களுக்கு என்று தனித்

1989 மே 12]

[திரு. கே. அர்ஜுனன்]

தனியாக இடஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாநிலத்திலே அப்படி இட ஒதுக்கீடு இல்லை. அப்படிப்பட்ட இட ஒதுக்கீடு இல்லாத காரணத்தால்தான் ஷெட்யூல்டு டிரைப்ஸ் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த இட ஒதுக்கீட்டில் பங்கு பெற முடியவில்லை. அந்த அடிப்படையில்தான் நீங்கள் மிக மிக பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே அதை அவர்கள்—வன்னிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ராமதாஸ் அவர்கள் 39 இனத்தவர்களை மட்டும் அதிலே சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள், எங்களுக்கு 20 சதவீதம் வேண்டாம் குறைவாகக் கொடுங்கள் என்ற சோரிகையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் 20 சதவீதத்தையும் கொடுத்து, 150 சமுதாயத்தினரை அதிலே சேர்த்து, அதிலே எந்த சமுதாயத்தினர் உள்ளபடியே பலன் பெறுகிறார்கள் எந்த சமுதாயத்தினர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற கணக்கெடுப்பை, அந்தச் சூழ்நிலையை நீங்கள் ஒரு ஆண்டுக் காலம் சோதித்துப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதிலே சோதித்துப் பார்ப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? கர்நாடக பேட்டர்னிலே நீங்கள் அமல்படுத்த வேண்டும் என்பதை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் மண்டலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் உங்கள் நேரம் முடிந்து போய் விடும்.

திரு. கே. அர்ஜுனன்: சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்கிறேன். எனவே நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் இன்னும் தொடர்ந்து போராடக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்னும் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு யாரோ தூண்டி விடுகிறார்கள் என்பது வேறு ஒரு சளங்கம், அதில் யாரும் தூண்டிவிடவில்லை. தூண்டிவிடுவதே நீங்கள் தான். இந்தப் போராட்டத்திற்கு காரணமே நீங்கள்தான். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உண்டான வழி வகைகள் என்ன வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதையும் இந்த அவையின் மூலமாக, உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனில் அக்கறை உள்ள அரசு இந்த அரசு என்பதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டுதான் இன்றைக்கு மண்டல் சமிஷன் பரிந்துரைகளை மைய அரசு முறையாக நடைமுறைப்படுத்த முனைப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் வசையில் இந்த அவையில் முன்மொழியப்பட்ட இந்தத் தீர்மானம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மண்டல் சமிஷன் பரிந்துரைகளை மைய அரசு 9 ஆண்டுகளாகக் கிடப்பில் போட்டிருப்பதற்கு நாம் நம்முடைய

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1989 மே 12]

அதிருப்தியைத் தேரிவிக்கும் வசையில் இந்தத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக எமய அரசு வேண்டிக்கொள்கின்ற ஒரு தீர்மானம் என்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். பொதுவாக கமிஷன் எம் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றி விதங்களில் என்பதற்காக அறிவோம். ஒரு நாட்டில் நடைபெறுகின்ற சில நிகழ்ச்சிகள். அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்த உண்மைகளை அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அமைக்கப்படுகின்ற கமிஷன்கள். ரெண்டாவது அரசுமப்புச் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டு இருக்கின்ற சில அடிப்படையான உண்மைகள் வரையறை செய்து அரசுக்கு அளவுகோல்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும், பரிந்துரைகள் வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக நியமிக்கப்படுகின்ற கமிஷன்கள். இந்த மண்டல் கமிஷன் எப்போதுதான் ரெண்டாவது வகையைச் சார்ந்து. நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் சமுதாய நியாயப் பேரமுடியாமல் ஆண்டாண்டுக் காலமாக அடக்கப்பட்ட மக்களை உதாசீனப்படுத்திவிடவேண்டும் என்பது நம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கை. எனவே அவர்களுக்கு உதவிடும் வசையில் அரசு எப்படி எப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக முறையான ஆய்வு செய்யப்பட்ட அடிப்படையில் பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன்களில் ஒன்றுதான் மண்டல் கமிஷன் ஆகும். உதாரணமாக இந்தக் கமிஷன் இந்த தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டு இருப்பதைப் போல நம்முடைய அரசுமப்புச் சட்டம் விதி 340-ன் அடிப்படையில் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழு ஆகும். குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட இந்தக் குழு ஒரு விசேஷ நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சமுதாயத்தில் சமுதாய அடிப்படையிலேயும் அதே நேரத்தில் பொருளாதார அடிப்படையிலேயும் பின் தங்கிய மக்கள் எப்படியெல்லாம் அவர்கள் அரசாங்கத்தால் அல்லது நாட்டு மக்களால் உயர்த்தப்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டும் என்ற இந்த விதியின் அடிப்படையில் நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அந்தக்குழுதான் மண்டல் கமிஷன் என்கின்ற குழுவாகும். அதனுடைய பரிந்துரைகள் அரசுக்கு வழங்கப்படும்போது அது ஒரு ஜீவாதார உரிமையின்பாற்பட்டது என்ற அடிப்படையிலேயும் நம்முடைய அரசுமப்புச் சட்டம் நமக்கு விதித்திருக்கின்ற ஆணைகள் அடிப்படையிலேயும் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே நியமிக்கின்ற ஒரு குழுவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதனுடைய பரிந்துரைகள் அரசாங்கத்தால் வெறும் ஆய்வு செய்யப்படுவதற்கு மட்டும் அல்லாமல் அவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் அமைக்கப்படுகின்ற குழு என்ற அடிப்படையிலேதான் 340 ஆவது விதியின் கீழ் இந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக்

1989 மே 12]

[திரு. எம். அப்துல்லத்திப்]

கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எனவே இந்தக் கமிஷன் எப்படிமெல்லாம் அரசு இந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பரிந்துரைகள் முறையாக அளித்திருப்பதோடு அவைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டப்பூர்வமான கட்டாயம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தான் இந்த 340 ஆவது விதி அடிப்படையிலே குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே நியமித்த இந்தக் குழுவின்மேல் பரிந்துரைகளை அரசு துவரையிலே நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருப்பதே வேதனைக்குரியது. உண்டனத்திற்குரியது. உதும்பட்டம் அல்லாமல் தண்டனக்கும் உரியது என்று சொன்னால் உது மிசையாசாது. பல ஆண்டுகளாக இந்தக் குழு நாடு முழுவதும் சுற்றி நாட்டு மக்களுடைய வரிப்பணத்தை அவர்கள் செலவழித்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று செய்த இந்தப் பரிந்துரைகளை கடந்த 9 ஆண்டுகள் மத்திய அரசு கிடப்பில் போட்டிருப்பது உண்மையிலே நாட்டு மக்களுடைய சுவனத்தைக் கவரக்கூடிய ஒன்று மட்டும் அல்ல.

(முற்பகல் 10.30)

பாராளுமன்றத்திலேயும், மற்ற சட்டமன்றங்களிலேயும் இன்றைக்கு அதைப்பற்றிய முறையான விவாதங்களும் அல்லது கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டாமல் இருப்பது கூட வேதனைக்குரியது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, மண்டல் சமீபனுடைய அந்தப் பரிந்துரைகளைப் பார்க்கும்போது, 'ஓ.பி.கி.'-அதர் பேக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிஸ் என்று குறிப்பிடுகிறபோது, அந்த 'அதர் பேக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய அந்த சாராருக்கு, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மோசன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, முறையாக 52 சதவிகிதம் வழங்கவேண்டும் என்று மண்டல் கமிஷன் கூறுகிறது. ஆனால் அரசுமப்பிச் சட்டத்தில் நம்முடைய நடைமுறையில் 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக நாம் ஒதுக்கீடு செய்யக்கூடாது என்று நாமாவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு மரபின் அடிப்படையில் இது சாத்தியம் இல்லை என்ற காரணத்தினாலே 27 சதவிகிதத்தை நான் பரிந்துரை செய்கிறேன் என்று மண்டல் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதைக்கூட ஒன்பது ஆண்டுகளாக மைய அரசு கிடப்பில் போட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மண்டல் கமிஷன் ஏதோ கல்வித் துறையில், சமுதாயத் துறையில் மற்றும் பொருளாதாரத் துறையில் இந்த மற்ற ஜாதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய சாரார்கள், அவர்கள் ஏற்றம் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற கல்விச் சலுகை, சமுதாய

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 12]

அடிப்படையிலே அவர்கள் மேம்பட வேண்டும் என்பதற்காக அளிக்கப்படுகிற நிதிச் சலுகைகள், 'உழுபவனுக்கே நிலம்' போன்ற மற்ற முன்னேற்றமான திட்டங்கள் இருந்தால் மட்டும் போதாது; சமுதாயத்தில் அவர்கள் சம உரிமை பெற்றவர்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் நிலை பெறவேண்டும். சைக்கலாஜிக்கலாக, அவர்களுக்குள்ளே ஒரு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கும் அந்த சம உரிமை உண்டு என்று, சமுதாயத்தில் ஏற்றம் பெற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதோடு நாமும் சம உரிமை படைத்தவர்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் திடமான ஒரு இடத்தைப் பெறவேண்டும். அதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதுதான் இந்தப் பரிந்துரைகளுடைய முக்கியமான நோக்கம் என்பதை மண்டல் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். எனவே, ஒரு ஆத்மீக, உயர்வான எண்ணம் அந்த மக்களிடத்தில் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால், ஏனைய சமுதாயங்களும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற அந்தச் சலுகைகள் சரியானதுதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதோடு, அரசு அதிலே நியாயங்கள் இருக்கின்றன என்று வற்புறுத்திச் சொல்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் அவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மிகப் பத்திரமாக இருக்கவேண்டும். மிகத் தீவிரமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இல்லாததுதான் இதிலே தேக்கம் ஏற்பட்டதற்கே காரணம் என்பதை மண்டல் அவர்கள் மிக அழகாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

இந்தச் சலுகைகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக இந்த தமிழ்நாட்டு அளவிலே மாநில அரசு இரண்டு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்கான குழுக்களை, 'சட்டநரதன் குழு', அதற்கடுத்து 'அம்பாசங்கர் குழு' இவைகளையெல்லாம் நியமித்திருக்கிறது இவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முனைப்பான திட்டங்களையும் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதிலே இருக்கிற சிக்கல் என்னவென்றால் பல்வேறு அமைப்புக்களாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஜாதி அடிப்படையிலே—மறைத்துப் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை—ஜாதிகள் அடிப்படையிலே இயங்குகிற சாரார்கள் இன்றைக்கு, எல்லாம் தமக்குத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது, அது அவர்களுடைய நன்மைக்குக் கூட உகந்தது அல்ல என்று நான் கருதுகின்றேன்.

உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டிலே ஒரு சாரார் இன்றைக்கு இருபது சதவிகிதம் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், சீர் மரபினருக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட அந்த நிலையில், மண்டல் கமிஷனுடைய அடிப்படையில் உமத்திய அரசாங்கத்தினுடைய

1989 மே 12]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

உத்தியோகங்களில் எங்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக இரண்டு சதவிகிதம் வேண்டும் என்று அவர்கள் எப்பொழுதோ ஒரு கோரிக்கை கூட வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்துவதற்காக இதுவரையிலே அவர்களுடைய மாநாடுகளிலோ, அவர்களுடைய பேச்சுக்களிலோ எந்தவிதமான ஒரு தெளிவான அறிவிப்பும் இல்லாது இருப்பது ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக, ஒரு குறிப்பிட்ட வரை, அல்லது குறிப்பிட்ட அரசாங்கத்தை மட்டும் கருத்தில் வைத்து செயல்படுவதாகத்தான் இது அமையும் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எனவே, இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் நாம் செய்கின்ற நம்முடைய அந்தப் போராட்டங்கள் வாயிலாக நம்முடைய வற்புறுத்தலுக்கே ஒரு சக்தி இல்லாமல் போய் விடக்கூடும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, ஏனைய ஜாதிகளிலே அது எத்தகைய பின் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்த்துச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை நான் எல்லா சாரார்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய வேண்டுகோள் என்ன வென்றால், தயவுசெய்து இத்தகைய வற்புறுத்தலின் அடிப்படையிலேயும், போராட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும் செய்கின்ற காரியங்கள் அவர்கள் எந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, யாருக்காக வாதாடுகிறார்களோ, அவர்களுக்கே கூட ஒரு பலவீனத்தை சமுதாயத்திலே ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக வன்னியர்களைப் பற்றி சொல்லும் போது நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புவது, அவர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லுவதிலே நியாயம் இருக்கிறது. அத்தகைய ஒரு குழிநிலை இருந்தால் வழங்குவதற்கு இன்றைய அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிற கருத்துக்களிலிருந்து நாம் சில உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்கிறோம். அவர்கள் ஆண்டு ஆண்டு சாலமாக களப்பிரர்களுடைய காலத்திலிருந்து அவர்கள் பிற்படுத்தப் பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லாம் வரலாறு. எனவே அதை எல்லாம் நாம் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும் தயவுசெய்து அந்த சமுதாயத்தின் சார்பாக நான் பேசா விட்டாலும் அந்த சமுதாயத்தின்மீது அக்கறை உள்ளவன் என்ற காரணத்தால் பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக பக்குவமாக எடுத்துச் சொல்லுவதன் வாயிலாக தொடர்ந்து வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்வதன் வாயிலாக அந்த சமுதாயத்தினுடைய நன்மைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை அவர்களே உணர்ந்து போராட்டத்தை எல்லாம் கைவிட்டு நிதர்சனமான, யதார்த்த நிலைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு அவர்கள்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 12]

செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) முடித்துக்கொள்கிறேன். மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரையை அரசு கிடப்பில் போடுவதற்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை, 340-வது விதியின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் அல்லது அதனுடைய பின் தொடர் நடவடிக்கைகள் என்ன ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று அந்தச் சட்டம் கூறுகிறது. என்ன தொடர் நடவடிக்கை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், பரிந்துரைகள் பற்றி அரசு தெரிவிக்கவேண்டும் என்பது நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டம் எடுத்துச் சொல்லுகிற ஒரு கட்டளை ஆகும். எனவே அந்தக் கட்டளை நிறைவேறும் வகையில் நம்முடைய மத்திய அரசு உடனடியாக இந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை அறிவித்து அதனை முறையாக நடைமுறைப்படுத்த இந்த அரசைத் தூண்டுவதற்கு இந்தத் தீர்மானம் வழி வகுக்கிறது என்ற அளவுக்கு இந்தத் தீர்மானம் பயனுடையது, எனவே அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. கோ. அழகர்நாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை எங்களுடைய இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து சுருக்கமாக ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல முன்வருகின்றேன். மண்டல் கமிஷன் இந்தப் பரிந்துரையைச் செய்து 9 ஆண்டுகள் நிறைவேறுகிறது. 9 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட மத்திய அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யாமல் இருப்பது மிக வேதனை அளிக்கக் கூடிய ஒன்று ஆகும். அது கண்டனத்திற்குரிய விஷயம் என்று கூட நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே இருக்கிற அத்தனை மக்களும் சமூக கல்வி கற்று பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற ஒரு சோஷலிசமாக அமைகிறவரை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேறிய மக்களோடு வர முடியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வரும்வரையில் இந்த ஒதுக்கீடுகள் மிக மிக அவசியம் என்பதை இன்றைக்கு சகல வித மக்களும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் மத்திய அரசினுடைய கல்வி நிலையங்கள் ஆனாலும் சரி அல்லது மத்திய அரசினுடைய பணிகள் ஆனாலும் சரி இந்த இட ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் தங்களுக்கு உரிய இடத்தைப் பெற முடியாது என்பது நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு உண்மை ஆகும். ஆகவே, இந்த

1989 மே 12]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

முறையில் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு இந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரையில் இருக்கின்ற முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறியது போல் இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே அவர்களுக்கு சலுகைகள், உதவிகள் செய்த பின்னாலும் கூட இன்னும் கூட அவர்கள் முன்னேறாத நிலையில் இருப்பதற்கு உண்டான பிரதான காரணங்கள் பல்வேறு வகையில் ஆராயப்பட வேண்டிய விஷயம் ஆகும். ஆகவே, இன்றைக்கு இதற்குக் கடுமையான முயற்சி எடுத்து இந்த மண்டல் கமிஷன் ஒரு பரிந்துரையைச் செய்து இருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையில் இருக்கின்ற மிக முக்கியமான பல விஷயங்களில் ஒன்று. இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அந்த உரிமைகள் கூட அவர்கள் சரால சராலத்தில் பெற முடியாத நிலையில் நாடு முழுவதும் இருந்து வருகிறார்கள். அதையும் சீக்கிரமாக, சீராக அமல்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்ற பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 27 சதவீதம் ஒதுக்கீட்டை சட்டாயமாக நாடு முழுவதும் அமல்படுத்த ஏற்பாடு செய்து மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை கூடிய சீக்கிரம் உரிய முறையில் அமல்படுத்த, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மத்திய அரசு செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த தீர்மானத்தின் மூலம் வற்புறுத்துகின்ற முறையில் நானும் ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பசல் 10-40)

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 21 ஆம் தேதி மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டு இந்த மண்டல் கமிஷனுடைய செயல் திட்டம் அதன் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன்னால் சொன்னதைப்போல 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 12 ஆம் தேதி மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்கள் நிறைவு செய்து வைத்த அந்த வேலைத் திட்டம், அதனுடைய அடிப்படையிலே 1980 ஆம் ஆண்டு மண்டல் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே சொல்லுகிறபோது மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில செய்திகளைச் சொன்னார்கள். சொல்கிற நேரத்தில் இந்திரா காந்தி அவர்கள் இதிலே அக்கறை காட்டவில்லை என்று நினைக்கின்ற ஒரு எண்ணம் உருவாகின்ற வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டன. இங்கே நான் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்வது, இந்த மண்டல் கமிஷன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இரண்டு தடவை எக்ஸ்டென்ஷன்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 12]

கொடுக்கப்பட்டது. அறிக்கை தயாரிப்பதற்கு எங்ஙனக்கு அவகாசம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டபோது இரண்டு முறை அன்றைக்கு கால நீட்டிப்புக்கு சொடுத்தது முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

மண்டல் கமிஷன் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் சொல்கிற போது கூட மொராஜி தேசாயால் இது தொடங்கப்பட்டபோதும் கூட இந்திரா காந்தி அவர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு இதில் ஓத்துழைப்புக் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிற போது அவர்கள் மூன்று சொற்களைச் சொல்லி Oppressed, suppressed and depressed classes of people மீது அவருக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது என்று மண்டல் அந்த ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இரண்டாவது, டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்—ஐப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பொருளாதார அடிப்படையும் அந்த 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸில்' இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸில்' "to determine the criteria for defining the socially and educationally backward classes" என்பதுதான். எந்த அளவுகோலின் அடிப்படையிலே 'சோஷியல்' சமுதாய நிலையிலே, கல்வி நிலையிலே பின் தங்கிய மக்களை அடையாளம் காட்டுவதுதான் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த பணி, என்று தெளிவாக 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்'-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது தன்னுடைய தீர்மானத்தைப் படிக்கிற நேரத்திலே சொன்னார்கள், அதனை ஆதரிக்க வேண்டும், உடனடியாக செயல்படுத்த வேண்டும், என்று, இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டும் மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நல்லவைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதிலே சொஞ்சம்கூட கருத்துவேறுபாடு கிடையாது. பின் தங்கியவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டும். அதை விரைந்து செய்ய வேண்டும் என்பதிலே எங்ஙனக்கு உடன்பாடு இருக்கிறது, ஆனால் அந்த அறிக்கை வந்த பிறகு அதை வாங்கி அப்படியே திடப்பிலே போட்டு விட்டார்கள் மத்தியிலே இருக்கிற அரசாங்கம்; எந்த செயல்

1989 மே 12]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பாட்டையுமே அவர்கள் செய்யவில்லை என்பதுபோன்று சொல்லப்பட்ட சருத்துக்கு நான் உடன்படாமல் இருக்கிறேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அதை வன்னமயாக மறுக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் அந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, உயர் அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு துணைக் குழு 'சப் கமிட்டி' அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டுக்கு மேலே கூட செம்மைப் படுத்தப்பட்ட அறிக்கை தேவைப்படுகிறது என்கின்ற சாரணத் திற்காக a Ministerial sub-committee was constituted. மந்திரிகள் அடங்கிய ஒரு துணைக் குழு அங்கே போடப்பட்டது. அதிலே மாண்புமிகு நம்முடைய ஆர். வி. அவர்கள், இன்றைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள், அன்றைக்கு மத்திய அமைச்சராக இருந்த காரணத்தாலே அவர்கள் கூட அதிலே இடம் பெற்றார்கள். இத்தனை வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று சொன்னால் to elicit public opinion, மக்களுடைய கருத்தை அறிவதற்கு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டது. மக்களிடம் இருந்து வந்த கருத்துக்களும் அதிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. ஆக மக்களுடைய கருத்தை ஏற்று, அதற்கு ஒரு இறுதி வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் மத்திய அரசுக்குத்தான் நோக்கமே தவிர மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை திருப்பிப் பார்க்கக்கூடாது, அதனை செயல் முறைக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதல்ல. அதிலே ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடான கருத்துக்கள் கூட இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என் சையிலே இருக்கிற பத்திரிக்கை செய்தியை வைத்துப் பார்க்கிற போது பாராளுமன்றத்திலே இதை எழுப்பினார்கள். எழுப்பப் பட்டபோது மாண்புமிகு திரு. நரசிம்ம ராவ் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார் என்றால், "Mr. Rao said that there were discrepancies in the recommendations of the Mandal Commission and it was felt that it would be desirable to look for a set of criteria which would be objective and uniformly applicable and derivable from various Court judgments on the question as to what constitutes backwardness"

எதுதான் பின் தங்கிய தன்மை என்பதைப் பொருத்த வரையில் அறிய பல்வேறு நிதிமன்றங்கள் அளித்த தீர்ப்பி லிருந்து, பல்வேறு கருத்துக்களிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு ஒரு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 12]

ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை, ஒரு யூனிலிபார்ம் நார்ம்ஸ்' கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மக்களின் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் இங்கே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்னொன்றும் சொல்ல வேண்டும். மண்டல் கமிஷனிலே உறுப்பினராக உள்ளவர்கள் பற்றி மாண்புமிகு திரு. மோகன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மண்டல் கமிஷனிலே பல உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். பி. பி. மண்டல், தேவன் மோகன்வால், கோலே. கே. சுப்பிரமணியன் போன்றவர்களோடு ஜினாப் பிந்து சாகுல் என்ற ஒரு பெருமகனாரும் இருந்தார், அவர் உடல் நோய் காரணத்தால் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு பிறகு கொஞ்ச நாளிலே மறைந்து போனார்கள். அதற்குப் பிறகு எஸ். ஆர். நாயக் என்பவர் அந்த இடத்திற்கு உறுப்பினராக வருகிறார்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சுற்றுப்பயணம் சென்ற பிறகு அந்த மாநிலத்திலிருந்து நிலைமைகளை அறிந்து அறிக்கைகளை ஒட்டுமொத்தமாகத் தயாரித்து பிறகு கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள் பக்சம், க்கமாக. அப்படிப்பட்ட ஒட்டுமொத்தமான ஃபைனல் ரிப்போர்ட்டை மண்டல் அவர்கள் கொடுக்க முனைந்தபோது அந்த ரிப்போர்ட்டில் கையெழுத்துப் போட அவர் மறுத்தார். காரணம் நான்கு பேர் சொல்கிற கருத்துக்கு இவர் மாறுபட்டார். அவ்வாறு மாறுபட்டு என்ன சொன்னார் என்று சொன்னால் பித் தங்கிய வகுப்பார் என்று ஒரு பிரிவு இருப்பதற்குப் பதிலாக அதை இரண்டாக்கி அதாவது "It must be split into two - intermediate BC and depressed BC." என்ற வகையில் அதாவது இடைத்தரமான பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்கள், மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்கள் என்ற வகையில் இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று அவர் வாதிட்டார். அவ்வாறு அவர் வாதிடுகிறபோது மற்ற நான்கு உறுப்பினர்களும் அதை 'டிஸ்ஸண்ட் நோட்'—ஆகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள முடிந்ததே தவிர மொத்தத்திலே அதை இச்சார்ப்பரேட் பண்ண முடியவில்லை. ஆகவே 'டிஸ்ஸண்ட் நோட்' என்ற வகையில் தனியாக அது ஒரு வால்யூமாக, அதாவது வால்யூம் 7 என்பதாக அந்த மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

1989 மே 12] [திரு. குமரி அனந்தன்]

ஆக பொதுமக்கள் மத்தியிலே ஒருமித்த கருத்து இல்லை என்பது ஒன்று; அவர்களுக்குள்ளேயே ஒருமித்த கருத்து இல்லை என்பது மற்றொன்று. அதற்காக மண்டல் சமீஷன் ரிப்போர்ட்டை நாம் செயல்படுத்த வேண்டாமா என்று கேட்டால் செயல்படுத்த வேண்டும். அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு கின்ற, அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கிற, அனைத்து மாநிலங்களும் ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒவ்வொரு மாநிலமும் பின்தங்கிய வகுப்பார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறபோது ஆந்திரா 292 ஜாதிகளைச் சொல்கிறது—எல்லாவற்றையும் படிக்க நேரம் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும்—ஒரிஸ்ஸா 224 ஜாதிகளைச் சொல்கிறது; உத்தரபிரதேசம் 114-ஐச் சொல்கிறது; இப்படி தமிழ்நாடு ஒன்றைச் சொல்கிறது; கர்நாடகா 333 ஜாதிகளைச் சொல்கிறது; ஆனால் நாகாலாந்து யாருமே பின்தங்கியவர்கள் என்று இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறது. அதாவது 'நில்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக ஒரு மாநிலம் பேக்வர்ட் கிளாஸ் இல்லை என்று சொல்கிறது; கர்நாடக மாநிலமோ 333 ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறது. எனவே மத்திய அரசு கொண்டுவருகிற ஒரு சட்டம், மத்திய அரசு கொண்டுவருகிற ஒரு திட்டம் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்துவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில அரசின் கருத்துக்களைக் கூட கேட்டிருக்கிறது. நமது மாநில அரசு அதன்மீது கருத்துக்களை அனுப்பிவிட்டதா என்பது எனக்குத் தெரியாது அல்லது இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் அந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறோமா என்பதையும் நான் அறியவில்லை. எப்படி இருந்தாலும் எல்லா வசையிலும் பார்க்கிறபோது இன்ன வழியிலே இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கலாம் என்று ஒரு ஆலோசனையை மத்திய அரசுக்குச் சொல்வது தவறில்லையே! பாராளுமன்றம் என்பது நமது பிரதிநிதிகள் இருப்பதுதானே! அதுவும் நமது பாராளுமன்றத்தானே! எனவே அந்த வசையில் இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கவேண்டும்.

ஏனென்றால் ஒரு மாநிலத்திலே ராஜபுத்திரர்களைக்கூட பின்தங்கிய வகுப்பிலே சேர்க்கவேண்டும் என்று ஒருவர் சொல்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதா? பாராளுமன்றம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? இப்படி ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒன்றைச் சொல்கிற போது ஒட்டுமொத்தமான கருத்து எப்படி வரப்போகிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதனாலேதான் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. நாம் ஆலோசனைகள் சொல்லலாம். 27 சதவீதம் என்று சொல்கிற போது ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். 50 சதவீதம்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 12]

கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் நாம். மத்திய அரசிலே 27 சதவீதம் என்ற வகையிலே இந்த வேறுபாட்டை நான் புரிந்து கொண்டிருந்தாலும்கூட யாராவது இதிலே விடுபட்டுப்போய் விடுவார்களோ என்ற கவலை நமக்கு வருகிறது.

அதைப்போல மத்திய அரசுக்கும் வரும் அல்லவா? அதனாலே தான் காலதாமதம். இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்பாசங்சர் சமிஷன் ரிப்போர்ட்டு இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்பாசங்சர் சமிஷனிலே நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். அந்த நேரத்திலே பல்வேறு கருத்துக்களிலே முரண்பட்ட வேண்டி வந்தது. அதிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்தங்கிய வகுப்பார் என்பதிலே ஒருமித்த கருத்து எட்டப்பட்ட வில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் அந்தக் சமிஷன் சொல்கிற கருத்து ஏற்படையதல்ல என்று சொல்லி நோட்டே தயாரித்தோம். அவ்வாறு அந்த நோட்டைத் தயாரித்ததுமட்டுமல்ல; டிஸ்ஸன்ட் நோட் தயாரித்தோம் என்பது மட்டுமல்ல; அதை டிஸ்ஸன்ட் நோட் என்று சொல்வதா அல்லது அதைத்தான் ரிப்போர்ட்டு என்று சொல்வதா என்று கூட நாங்கள் வாதிட்டோம். ஏனென்றால் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்ற நாங்கள் கருத்துச் சொல்கிறபோது சமிஷனிலே சேர்மானாக இருப்பவர் சொல்வது ஃபைனல் ரிப்போர்ட்டா? அல்லது நாங்கள் சொல்வது ஃபைனல் ரிப்போர்ட்டா என்று கூட நாங்கள் வாதிட்டோம். அதனாலேதான் மீண்டும் ஒருமுறை இந்த ஜாதிக் சணக்கு எடுப்பது பற்றி பேச வருகிறபோது, ஆளுநரிடம் கருத்துச் சொல்கிறபோது இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

(முற்பகல் 10-50)

ஆதலாலே, இங்கே நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டது இந்தத் தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானம் இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குரிய வழிவகைகளோடு சொல்லப்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியோடு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு நன்மை செய்வதிலே, இந்திய தேசிய காங்கிரஸும் துணை நிற்கும் என்பதனை சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் சட்ட பிரிவு 340 கிளாஸ் 3-இன்கீழ்

1989 மே 12] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

“The President shall cause a copy of the report so presented with the Memorandum explaining the action taken thereon to be laid before each House of the Parliament”.

இதிலே “action taken” அதுதான் முக்கியம். இந்த அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு, இத்தனை ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் “action taken report”-ஐ சேர்த்து வைக்காத சாரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் அரசியல் சட்ட பிரிவு Clause 3-ஐ மீறி விட்டது என்பதை நான் இங்கே முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஜனாதிபதி அவர்கள் அரசியல் சட்ட பிரிவு 60-ன்கீழ் “I will to the best of my ability, preserve, protect and defend the Constitution” என்கிற காரணத்தினால், நாம் இந்த தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போது, இது அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடக்கூடாது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கே நேரடியாக இந்த தீர்மானம் போசாமல், இன்னொரு copy நம்முடைய ஜனாதிபதிக்கும் “You have to preserve, protect and defend Article 340 clause 3” என்ற நினைவோடு நாம் எடுத்துச் சொல்வோமானால், இந்தப் பரிந்துரைகள் இனிமேலாவது அமல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களும் அவர்சளுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே கருத்தோடு ஒத்த கருத்து என்னுடையதும் என்ற சாரணத்தினால் அதையே நான் மீண்டும் பேச விரும்பாத காரணத்தினால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு அனைத்து இந்திய அளவில் மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரையின் அடிப்படையில், இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வலியுறுத்திக்கேட்டுக்கொள்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றும்போது பிற்படுத்தப்பட்டோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. அந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த தீர்மானத்தை அவையிலே உள்ள எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள், சில மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்த நேரத்திலே கூட, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, அதே நேரத்திலே இருக்கின்ற சிங்களத்தைத் தீர்ப்பது எப்படி என்ற யோசனையையும் மத்திய அரசுக்கு வழங்குங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர். மு கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

இது நாடு தழுவிய அளவிலே விவாதிக்கப்பட்டவேண்டிய ஒன்று என்றும் அவர் கூறினார். இந்த கூற்று பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்திற்கும் பொருந்தும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாடு தழுவிய பிரச்சினைகளை நாடு தழுவிய அளவிலே விவாதிப்பது நிச்சயமாக நன்மை பயக்கும். எந்தத் தவறுகளுக்கும் இடம் தராது. ஆனால் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புவதெல்லாம், ஒரு நாள் அல்ல, இரு நாள் அல்ல, ஒரு திங்கள் அல்ல, இரண்டு திங்கள் அல்ல, ஓராண்டல்ல, ஈராண்டல்ல, ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை ஏற்றுச் செயல்படவேண்டும். சிக்கல்கள் எந்தப் பிரச்சினையிலேயும் இருக்கத்தான் செய்யும், அவற்றைக் காரணங்களாகக் காட்டி, பிரச்சினைகளைத் தட்டிக் சழித்துக்கொண்டேயிருந்தால் எந்த ஒரு நல்ல முடிவினையும் ஒரு அரசு மேற்சொள்ள இயலாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கடந்த மார்ச் திங்கள் 13 ஆம் தேதியன்று இந்த அரசு வெளியிட்ட, தமிழகத்திலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 20 சதவிகித ஒதுக்கீடு என்று அறிவித்த அந்த செய்தி வெளியீட்டில் 5-வது பகுதியிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்தின் 16 (4) விதிப்படியும், 15 (4) விதிப்படியும் சமூக ரீதியாகவும், சல்வி ரீதியாகவும் பின்தங்கிக் கிடக்கும் வகுப்பினருக்கு தனி ஒதுக்கீடுகளையும், சிறப்பு திட்டங்களையும் செய்து, அவர்களைக் சைதூக்கி விடுவதில் மத்திய அரசுக்கும் பெரும் பங்குண்டு; அரசியல் சட்டம் 340 பிரிவின்படி அமைக்கப்பட்ட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளைக் கருத்திலேகொண்டு, சமூக நீதி குறித்த இந்த முக்கியமான துறையில், மத்திய அரசு ஆக்கப்பூர்வமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்துமென்று மார்ச் திங்கள் 28 ஆம் தேதி தமிழகத்திலே 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக அறிவித்த அந்தக் காலக்கட்டத்திலேயே, அந்த அறிக்கையிலேயே இது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப இந்தத் தீர்மானம் இந்த மாமன்றத்திலே இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, ஏறத்தாழ அவை உறுப்பினர்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை மீதான தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்து, இன்று தமிழகத்திலே உருவாகியுள்ள குழ்நிலைகளை ஆராய்ந்தார்கள். அதிலே அரசைப் பாராட்டவும் செய்தார்கள், அரசின் போக்கினைத் தாக்கவும் செய்தார்கள். அதற்கு இந்தத் தீர்மானம் பயன்பட்டது என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே அவர்களுக்கு ஒரு மன ஆறுதல் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, எனக்கு நிச்சயமாக மன ஆறுதல் உண்டு. இங்கே பேசிய அ. தி. மு.க. உறுப்பினர்

1989 மே 12] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. அர்ச்சுனன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். 107 சாதிகளுக்கு 20 சதவிகிதம். என்பது நியாயத்தானா என்று கேட்டார். இதைத்தான் இன்றைக்குக் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் நாட்டு மக்களிடத்திலே பரப்புகிறார்கள். 107 சாதிகள் என்று சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. மக்கள் தொகை எவ்வளவு? 30 சதவிகிதம் எத்தனை லட்சம் மக்களுக்குப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 சதவிகிதம் எத்தனை லட்சம் மக்களுக்குப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் மார்ச் திங்களில் வெளியிட்ட அந்த ஆணையை உள்ளடக்கிய அந்த நீண்ட அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். வன்னிய வகுப்பினர் 65 லட்சத்து 5 ஆயிரம் என்றும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் 39 லட்சத்து 95 ஆயிரம் என்றும், சீர் மரபினர் 17 லட்சத்து 19 ஆயிரம் என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்த 3 பிரிவினரும் சேர்ந்து—மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரும், சீர் மரபினரும் சேர்ந்து—122 லட்சத்து 19 ஆயிரம் பேர், அவர்களுக்கு நாம் ஒதுக்கியுள்ள சதவிகிதம் 20, அதாவது வேலை வாய்ப்பிலும், கல்வியிலும். மேலே குறிப்பிட்ட வகுப்பினரைத் தவிர்த்து மீதமுள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் 217 லட்சத்து 49 ஆயிரம் பேர். ஆக 122 லட்சத்திற்கு 20 சதவிகிதம், 217 லட்சத்திற்கு 30 சதவிகிதம், இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம்; 2 கோடியே 17 லட்சம் பேருக்கு 30 சதவிகிதம். இதிலே என்ன அநியாயம் நடந்து விட்டது என்பதை நடுநிலையோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இதிலே வன்னியர்களுக்கு என்ற... .

(முற்பகல் 11-00)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். இந்த ஒரு கோடியே 22 லட்சம் சொச்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம் என்றும், 2 கோடியே 17 லட்சம் சொச்சம் பேருக்கு 30 சதவிகிதம் என்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்தார்கள். நான் அவரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம்—இந்த அடிப்படையில் இப்போது மோஸ்ட்—பேக்வேர்டு என்று பிரித்திருக்கிறீர்கள், இவ்வாறு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் பட்டியலில் இப்போதுள்ள அரசு அதிகாரிகளின் பட்டியலில் எத்தனை சதவீதம் பேர் வருகிறார்கள், அதே அடிப்படையில் 2 கோடியே 17 லட்சம் சொச்சம் பேரில் எவ்வளவு சதவீதம் வருகிறார்கள் என்கிற ஒட்டுமொத்தமான கணக்கை இந்த மாமன்றத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மே 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தக் கணக்கை எல்லாம் பார்த்துத்தான் 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு 20 சதவிகிதம் என்று இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் அதிகம் பேர் மருத்துவர்களாகவும், பொறியாளர்களாகவும் வர முடியவில்லை, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வரவில்லை என்ற காரணத்திற்காசத்தான் அவர்களையெல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் பட்டியலிலிருந்து பிரித்து 'மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள்' என்று ஒரு பிரிவை உருவாக்கி அந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அதாவது 1 கோடியே 22 லட்சம் பேருக்கு—50 சதவீதம் ஒதுக்கீடு என்று பிரித்திருக்கிறோம். அதிலும்கூட, இந்த 122 லட்சத்தின் மிகப் பெரும் பான்மையாக இருக்கிற மக்கள் வன்னிய வகுப்பினர்தான்—அதாவது 65 லட்சம்பேர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். 20,000-க்கும் குறைவான மக்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 11 சாதியினர். 1000 முதல் 10,000 வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 21 பிரிவினர், 15-லிருந்து 500 பேர் வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட சமூகத்தினர் 14 பிரிவினர். இவைகளை எல்லாம்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்த 20 சதவீதத்தால் யாருக்கு அதிகமான பயன் கிடைக்கும் என்றால்—20,000-க்கும் குறைவான எண்ணிக்கையில் மக்கள் தொகையைக்கொண்ட சமூகத்தினருக்கு அதிகமான பயன் நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. எனவே அவர்கள் இன்னும் பல ஆண்டுக் காலத்திற்கு வன்னியர்களோடு இப்படிப்பட்ட தேர்வுகளில் போட்டிபோடுவது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கும்.

அதைப் போலவே 1,000 முதல் 10,000 வரை மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பிரிவினருக்கும்கூட இன்னும் பல ஆண்டுக் காலம் ஆகும் வன்னியர்களோடு போட்டி போட. 15 முதல் 500 பேர்களை மட்டுமே, கொண்ட 14 ஜாதிக்காரர்களில் எத்தனை பேர் படித்திருக்கிறார்கள்—பள்ளிக்கூடம் இருக்கிற இடம் தெரிந்தவர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே 122 லட்சம் என்றாலும்கூட அதிலும் மிகப்பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்கள்—65 லட்சம் பேர்களாக இருப்பவர்கள் வன்னியர்கள். அந்தச் சமூகத்தினருக்குக் கிடைக்க வேண்டியது இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்ற அந்த ஆதங்கம் அகற்றப்பட்டு கிடைக்க வேண்டிய பயன் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல—நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப்போல் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் துறையே உருவாக்கப்பட்டு, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு கே. ரமணி அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காட்டியதைப் போல் சமுதாயத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரத் துறையிலும் அவர்கள் ஏற்றம் பெற்றிடவும் அதன் காரணமாக, சல்வி வேலைவாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் அவர்கள் பெறுவதற்கு ஒரு உரிய சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு தனித் துறையே அமைக்கப்பட்டு, அதிலே கூட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர்தான் அதனுடைய இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணிகள் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கு என்று ஒரு தனி மானியம் ஒதுக்கப்பட்டு துணை மானியக் கோரிக்கையிலே அதற்கான அனுமதியும் இந்த அவையிலே பெறப்படும் என்றும் நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

கடந்த வாரத்தில் இது குறித்து எடுத்த முடிவைக்கூட இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நுழைவுத் தேர்வுக்கும் போடுவதற்கான தகுதிகளில் சில விதிகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு மார்க்குகள்—மதிப்பெண்கள் எடுத்திருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

பிளஸ் 2-ல் ஒப்பன் காம்ப்ளஷன் என்று சொல்லப்படுகிற வகையில் ஒரு மாணவர் எடுக்க வேண்டிய மார்க்குகள்—மதிப்பெண்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவீதம் இருக்க வேண்டும். இது ஒவ்வொரு பாடத்திலும்—மொத்தத்தில் 200-ல் 140 பெற்றிருக்க வேண்டும். இது ஒப்பன் காம்ப்ளஷன்க்கு செல்லுகிற மாணவர்களுக்கு, இதில் எந்த மாற்றமும் நாம் செய்யவில்லை.

ஆனால், பின்தங்கியவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவீதம் இருக்க வேண்டும். மொத்தத்தில் 200-க்கு 140 இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த அரசு அதை மாற்றி, இனிமேல் 200-க்கு 130 மார்க் இருந்தாலே போதும் பின் தங்கியவர்களுக்கு என்று முடிவு செய்துள்ளது.

மிகவும் பின்தங்கியவர்களுக்கு இந்த விண்ணப்பத் தகுதி ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 60 சதவிகிதம் இருக்க வேண்டுமென்பதை மாற்றி 55 சதவிகிதம் இருந்தாலே போதும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் 200-க்கு 140 மதிப்பெண்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதை மாற்றி, 200-க்கு 120 இருந்தாலே போதும் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இதேவிட இன்னும் ஏதாவது அந்த மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதினால், கோரிக்கைகள் வந்தால் அவைகளை நாங்கள் புறக்கணிப்போம் என்று என்றைக்கும் ஆணவமாக அரசின் சார்பிலே விடை அளித்தது கிடையாது; பதில் வழங்கியதும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மே 12]

கிடையாது. பலமுறை இந்த மாமன்றத்திலே நான் சொல்லி இருக்கின்றேன். இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்த விதிதாச் சார முறையில் இந்த ஆண்டு ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமேயானால் அதற்கும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேன். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் அர்ச்சுனன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த கால ஆட்சிகளில் எல்லாம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறாமல் இருந்தது கிடையாது, தி.மு.க. ஆட்சி வந்த பிறகு தான் இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. கடந்த கால ஆட்சியில் ஒரு தண்ணீர் பிரச்சினைக்காக வாகைகுளத்தில் இரண்டு பெண்களே சுடப்பட்டார்கள்—பாக்கியத்தம்மாள், முத்துவேலம்பாள் என்ற இரண்டு பெண்களே கூட சுடப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆனால் வன்முறைகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் ஆட்சியாளர்கள் கை கட்டிக்கொண்டு வாளா இருக்க முடியாது. வேண்டுமென்றே இந்த ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டும், இந்த ஆட்சிக்கு சிக்கலை ஏற்படுத்த வேண்டும். எத்தனை நல்ல திட்டங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக மாநில மக்களுக்காக இந்த ஆட்சியின் வாயிலாகச் செய்யப்பட்டாலும் கூட அவைகளுக்கு எல்லாம் மாறாக ஒரு தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்து, வன்முறைகளில் ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பஸ்ஸாவாது கொளுத்தப்பட வேண்டும் என்கின்ற முறையிலே சிலர் ஈடுபடுவார்களே யானால் அதையெல்லாம் ஒரு அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தபோது 9 ஆண்டுகள் தாமதத்திற்கு எவையெவை காரணம் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இப்போது நாம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இருப்பதே கூட அந்தக் காரணங்கள் சரியல்ல என்று கூறுவதற்காகவோ அல்லது மத்திய அரசை இதை வைத்துக்கொண்டு கண்டிப்பதற்காகவோ அல்ல. இனிமேலாவது சிக்கல்களை எல்லாம் போக்கி இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று அகில இந்திய அளவிலே பிறப்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று மண்டல குழு பரிந்துரைத்து இருக்கிறதோ அதனை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமராக ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலே பொறுப்பு

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்று இருந்த நேரத்தில் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு சந்தரொப்ப ஓராண்டுக் காலப் பணிக்குப் பிறகு 31—12—80 அன்று அந்த அறிக்கை பிரதமர் அன்னை இந்தா சாந்தி அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால் நாடாளுமன்ற இரண்டு அவைகளிலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் அந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டது. 30—4—82-லே தான் அந்த அறிக்கை வைக்கப்பட்டது. 1980-ஆம் ஆண்டில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அறிக்கை இரண்டு ஆண்டுகள் சமீபத்துத்தான் இரண்டு அவைகளிலும் வைக்கப்பட்டது. அப்படிச் சாலம் கடத்தியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை எல்லாம் ஆராயத் தேவை இல்லை. கடந்த சாலத்தை மறந்துவிட்டு எதிர்காலத்திலாவது இந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அழுத்தமாக நாம் இந்த அவையின் மூலமாக விடுகின்ற வேண்டுகோளின் மாற்று வடிவம்தான் இந்தத் தீர்மானம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதல் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டதே கூட தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஆர்த்தெழுந்த அந்நாள் கிளர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் அன்றைக்குத் தேவைப்பட்டது. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டிலே காலங்சாலமாக இருந்து வந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம், இட ஒதுக்கீட்டு முறை இவைகளுக்கெல்லாம் வேட்டு வைக்கின்ற முறையில் சிலர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களை இட ஒதுக்கீட்டிற்கு மாறாகப் பெற்று, அதன் காரணமாக தமிழகத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பெரும் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டு—சட்டி சார்பற்ற முறையிலே சில சாங்கிரஸ நண்பர்களே கூட—அன்றைக்கு அந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தருகின்ற நிலை எல்லாம் ஏற்பட்டு தமிழ்சமே கொந்தளித்த அந்தச் சூழ்நிலையிலே தான் அரசியல் சட்டத்திற்கே முதல் திருத்தம் வந்தது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அப்பொழுது நாடாளுமன்றத்திலே பிரதமர் நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

You know what was the immediate cause for bringing the First Amendment to the Constitution. You all know that there are certain happenings in Madras State which has led us to back this

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

amendment. என்று நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டு அந்தத் திருத்தத்தை அன்றைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக்கூட மண்டல் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டும் பொழுது, Madras is the pioneer State in communal representation. It has given representation for backward classes. என்று மண்டல் குழுவினுடைய அறிக்கை—இந்த நிலையைத் தமிழகம்தான் அதற்கு முன்னோடியாக இருந்தது என்பதை—சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. இந்தக் குழுவிலே உள்ளவர்களுடைய பெயர்கள், அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் பயணம் நடத்தி அறிந்து கொண்ட பல்வேறு உண்மைகள், அந்த உண்மைகளெல்லாம் அடங்கிய ஒரு கருவூலமாக இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை பாரத பிரதமராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுடைய முன்னுரையோடு தொடங்கி, பாரதப் பிரதமராக இருந்த இந்திராகாந்தி அவர்களுடைய முடிவுரையோடு, டிசம்பர் திங்கள் 12 ஆம் நாள் தன்னுடைய பணியை முடித்து அவர்சுளிடத்திலே அதனை வழங்கியது.

அதிலே முக்கியமான பரிந்துரைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய அரசு மற்றும் மத்திய அரசு சார்புடைய அரசு நிறுவனங்களிலுள்ள அனைத்துப் பணிகளிலும் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களிலும் 27 சதவிகித இடஒதுக்கீடு இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இந்தப் பரிந்துரை பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக இடஒதுக்கீடு செய்திருக்கும் மாநிலங்களைப் பாதிக்காது என்று மிக எச்சரிக்கையாக அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதிதிராவிடர்கள் பழங்குடி மக்களுக்கு உள்ளதுபோல் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு நிரப்பப்படாமல் உள்ள இட ஒதுக்கீட்டு அளவு மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினருக்குக் கொடுப்பது போலவே, அதே அளவில் இதர பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அனைத்திலும் மைய அரசு நிதி உதவி அளிக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல முன்னேற்ற வாரியம் அமைக்க வேண்டும். அதை இந்த மாநிலத்திலே நாம் ஏற்கனவே 1971 ஆம் ஆண்டிலேயே அமைத்து விட்டோம்.

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும், மைய மற்றும் மாநில அரசுகளின்கீழ் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்காகத் தனி அமைச்சகம், துறை அமைக்க வேண்டும். தனி அமைச்சர், அதற்கான துறை அமைக்க வேண்டுமென்று மண்டல் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மாநில அளவிலே நாம் 1971 ஆம் ஆண்டிலேயே இதற்கு என்று தனி இலாகா தனி அமைச்சர் என்கின்ற அளவிற்கு நாம் உருவாக்கி விட்டோம்.

மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவைகள் மேலும் ஆய்வு செய்யப்பட்டவேண்டுமென்றும் இந்தக் கருத்துக்கள் அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளாகத் தரப்பட்டன.

நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமாரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டது? எப்பொழுது தட்டிக் கழிக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். கடந்த காலத்திலே கவர்னர் ஆட்சியிலே கூட, மண்டல் சமிஷன் சிபார்சுகளைப்பற்றி, அப்பொழுது இங்கே யிருந்த சில சூழ்நிலைகளையொட்டி மத்திய அரசுக்கு எழுதப் பட்ட சடித்தத்திற்கு.

மத்திய அரசின் Ministry of Welfare துறையின் சார்பாக 3-10-1988 அன்று தமிழக அரசுக்கு ஒரு பதில் கடிதம் வந்திருக்கிறது.

Government of India, Ministry of Welfare.

To

The Secretary to the Government of Tamil Nadu,
Social Welfare Department,
Madras என்று முகவரியிட்டு ஒரு பதில் வந்தது. அந்தப் பதிலில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்;

“On the question of reservation to other Backward classes in services and educational institutions as contained in the Mandal Commission Report, the Central Government is of the opinion that status quo should be maintained till a national consensus is evolved.

Yours faithfully,

Joint Director.”

என்று கையெழுத்திட்டு பதில் வந்திருக்கின்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

தேசிய அளவிலே ஒரு சருத்து உருவாகிற வரையில் இப்பொழுதுள்ள நிலையே நீடிக்கட்டும் என்று சுவர்னர் ஆட்சியிலே இங்குள்ள சூழ்நிலையினுடைய அடிப்படையிலே எழுதப்பட்ட கடிதத்திற்குக்கூட மத்தியிலேயிருந்து வந்த பதில் இப்படித்தான் அமைந்திருக்கின்றது. முயற்சிசுள் மாநில அரசின் சார்பாக பல முறை எடுக்கப்பட்டன. கழக ஆட்சியிலே பலமுறை மத்தியிலும் இப்படிப்பட்ட இட ஒதுக்கீடுகள் தேவை என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

பிறகு கழக ஆட்சிக்குப் பிறகு, கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அந்தக்கால கட்டத்திலேகூட தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிடர் கழக மற்று முள்ள சமுதாய நல அமைப்புக்கள் டெல்லி வரையிலே சென்று, டெல்லியிலே உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் இவர்களோடு சேர்ந்து டெல்லிப் பட்டணத்திலேயே ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

அங்கே உண்ணா நோன்புகளை எல்லாம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு கூட இந்த மண்டல கமிஷன் பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. உள்ள நிலைமையை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டின் மக்கள் தொகையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 52 சதவீதம், தாழ்த்தப்பட்ட மலை ஜாதி மக்கள் 22.5 சதவீதம். இந்த 52 சதவீத பின்தங்கிய மக்களுக்கு மத்திய அரசினுடைய வேலை வாய்ப்புசரில் எத்தனை சதவீதம் கிடைத்திருக்கிறது என்றால், பொதுவாக மொத்தத்தில் கிடைத்திருக்கிற சதவீதம் 12.55 தான். அதிலும் குறிப்பாக, மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும், பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலும், மத்திய அரசு வங்கி போன்றவைகளிலும் 'கிளாஸ்-1' என்ற அந்தப் பணிக்கு, மேல் நிலை உத்தியோகங்கள் என்ற நிலையிலே எடுத்துக்கொண்டால் 4.69 சதவீதம் தான் பின்தங்கிய மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டித்தான் நாம் இந்த 27 சதவீதம் பின்தங்கிய மக்களுக்கு மத்தியிலே, பொதுத் துறைகளிலும், வங்கிகளிலும், மத்திய அரசு சார்புடைய இலாக்காக்களிலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றோம். அந்த அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு, உங்கள் முன்னால் இந்தத் தீர்மானம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அனைவரும் ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம், தமிழகத்தில் உள்ள நாம் அனைவரும் இந்தப் பிரச்சினையிலே ஒரே கருத்துடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

1989 மே 12]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி:]

எனவே, மத்திய அரசு உடனடியாக இதுபற்றிக் சுவனம் செலுத்தி, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டுமென்று சேட்டுக் கொள்கிற வசையில், இதனை அனைவரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லிய நேரத்தில் நுழைவுத் தேர்வு காலத்தில் 'அப்ளிகேஷன்' போடுவதற்கு மார்க்கினுடைய விகிதாசீரத்தைக் குறைத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி விகிதாசீரத்தை குறைப்பதால் மட்டும் அந்தப் பையன்களுக்கு படிப்பதற்கு நிச்சயமாக இடம் கிடைக்கப் போவதில்லை. சாரணம் என்னினியரிங் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி இன்றைக்கு டிமாண்ட் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் இப்போதிருக்கிற 'ரேஷியோ' படி போட்டால் கூட நிறைய பையன்கள் அங்கே படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கருத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், தனிப்பட்ட முறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட பையன்களுக்கு என்று அதிகப்படியான சீட்டுகளைக் கொடுத்தால் தான் சரியாக இருக்குமே தவிர, 'அப்ளிகேஷன்' போடுவதில் மார்க்கைக் குறைப்பதால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகமான இடங்களை ஒதுக்குவது என்பது, உடனடியாகச் செய்யக்கூடிய வசையில் மாநில அரசின் கையில் இருக்கிற காரியமல்ல என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமென்று கருதுகிறேன். இருப்பினும், இதுபோன்ற பல சலுகைகளை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்க என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த முயற்சிகளையெல்லாம் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மண்டல் குழுவினுடைய சிபாரிசை ஏற்று மத்திய அரசு அமலாக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைத் முன்மொழிந்து, அதன்மீது இறுதியாக அவர்கள் உரையாற்றும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் நிலையை அவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டு மாத காலமாக

[திரு. சோ. வீரையன்]

[1989 மே 12]

தொடர்ச்சியாக இந்த இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக, குறிப்பாகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் அதிலும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்ற பிரச்சினை என்பது திரும்பத் திரும்ப இந்த அரசாங்கத்தாலும், முதலமைச்சர் அவர்களாலும் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டதற்குப் பிறகும், அவர்களுக்கு 20 சதவீதம் இடஒதுக்கீடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியாக துறை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, தனியாக இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார், அதற்காக தனி நிதி ஒதுக்கீடு அளிக்கப்படும் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட இன்றைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள், வருகிற ஜூலை மாதத்தில் இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை வைத்துத் தமிழகத்திலே மிகப்பெரிய ரணகளத்தில் அல்லது வன்முறையில் ஈடுபடக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியுமா? அப்படியானால் அவைகளை நிர்வாக ரீதியாக, சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக மட்டும் பார்க்காமல், அங்கே பின்தங்கியிருக்கக்கூடிய, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைத் திரட்டி அவர்களுடைய ஒன்றுபட்ட சக்தியின் மூலமாக அந்த வன்முறையைத் தடுக்க அரசு முயற்சி செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசு வன்முறைகளை என்றைக்கும் அனுமதிக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 340 ஆம் விதியில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 15 (4), 16 (4) பிரிவுகளின்கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள இடஒதுக்கீட்டினையும், சிறப்பு விதிகளையும் சமூக நிலையிலும் கல்வியிலும் பின்தங்கியுள்ள பிரிவினர் முன்னேற்றத்திற்காகச் செயல்படுத்துவதில் மத்திய அரசு பெரும் பங்கு வகிக்க வேண்டுமெனவும், காலஞ்சென்ற திரு. B. P. மண்டல் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட 1980 ஆம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளித்து சமூக நீதியை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு ஆக்கப் பூர்வமாக விரைந்து செயல்பட வேண்டுமெனவும் இந்தச் சட்டப் பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, அவையின் முழு ஒப்புதலோடு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.